

[Johan Asmussen.]

dende, at medens jernbanestationer skal ligge ved skinnerne, kan rutebilstationer og andre rutebilanlæg lægges nogenlunde, hvor man i øvrigt kan finde en passende anvendelse for dem. De er ikke bundet på samme måde som jernbaneanlæg, og derfor, gjorde jeg gældende, er det at gå for vidt i retning af en generel ekspropriationsbemyndigelse for ministeren, når man også vil give grønt lys for, at rutebilanlæg kan etableres på grundlag af sådanne generelle minister-ekspropriationer.

Jeg henstiller endnu en gang, at man overvejer dette punkt, for jeg mener, det har betydning. Det er muligt, at man har sådanne argumenter også på det punkt — den højtærede minister fandt ikke frem til nogle argumenter under første behandling, da jeg nævnte det, og jeg har heller ikke set noget til, at man under udvalgsbehandlingen har fundet frem til noget — som kan fjerne mine betænkeligheder. Derfor må vort standpunkt i øjeblikket være, at vi vil bebude, at vi ved tredje behandling vil stille ændringsforslag vedrørende den pågældende bestemmelse, sådan at § 1, stk. 1, f, om anlæg for rutebildrift helt udgår. Jeg ved ikke, om lovforslaget endnu en gang kommer til udvalgsbehandling; men det må i hvert fald afhænge af, hvordan det går hermed, om vi ved tredje behandling vil gøre alvor af at stille et sådant ændringsforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til det foreliggende lovforslag.

For en ordens skyld skal det bemærkes, at statsbanerne havde ønsket en udtrykkelig angivelse i lovforslagets § 2, stk. 1, om, at det naturligvis er på andens ejendom, at en jernbanestyrelse har ret til at træffe sneværnsforanstaltninger. Dette var også medtaget i en tidligere foreliggende redaktion, men under en forhandling mellem justitsministeriets lovkontor og ministeriet for offentlige arbejder blev man enig om, at det ville være overflødigt at medtage ordene „på andens ejendom“. Der er alene en fornuftig mening i at give en sådan lovregel om, at retten haves på fremmed grund.

Hvad angår det ærede medlem hr. Johan Asmussens bemærkninger, skal jeg heller

ikke på nuværende tidspunkt gå ind i en diskussion om betænkelighederne ved en bemyndigelse til ministeren vedrørende ekspropriationer. Jeg vil kun pege på — det tror jeg også jeg gjorde ved sagens første behandling — at vi her befinder os på et område, hvor det ville være meget vanskeligt at komme til folketinget, hver gang der var tale om en ekspropriation. Det er for det første sådan, at folketinget i henhold til grundloven ganske vist arbejder hele året, men vi ved jo alle, at normalt er der en periode fra omkring juni måned til hen i oktober, hvor folketinget er hjemme på ferie, og det er givet, at der i en sådan periode kan komme og kommer adskillige sager, i hvilke det er nødvendigt at der handles hurtigt. For det andet vil det med det mere og mere komplicerede transportapparat, vi har i Danmark, være meget ofte, at der vil være tale om at gå til folketinget med anmodning om bemyndigelser til ekspropriation. Derfor har man altså igennem mange år fundet det hensigtsmæssigt at have en lov som den, det her drejer sig om.

Jeg pegede vist også ved første behandling på, at i de snart 10 år, jeg har haft den ære at være minister for offentlige arbejder, har der ikke været et eneste tilfælde, hvor man fra folketingets side har rejst kritik mod de ekspropriationer, der er foretaget i henhold til den årlige ekspropriationslov. Jeg kan desværre ikke sige det samme om andre tilfælde, hvor ekspropriationsretten har været hjemlet i særlige love — dér har der jo ikke mindst i den senere tid været diskussion. Men i forbindelse med den lovgivning, vi behandler her, har der altså ikke været nogen kritik fra folketinget mod den bemyndigelse, der er givet ministeren. Nu kan det ærede medlem hr. Johan Asmussen hævde, at det er ingen garanti, for der kan komme en minister, som vil blive kritiseret, fordi der kunne handles anderledes, end der er blevet hidtil. Jeg tror dog, at der eksisterer en så fast praksis på dette område, at man med nogenlunde sindsro kan gå ind for at give de bemyndigelser, der er foreslået her.

Det andet spørgsmål, som det ærede medlem berørte, forstod jeg var et meget vigtigt punkt for det ærede medlem, nemlig bestemmelsen om anlæg til rutebildrift. Jeg erkender, at dette er noget nyt i det fore-